

Vlaams
Parlement

stuk **2149** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 10 juli 2013 (2012-2013)

Voorstel van resolutie

van mevrouw Kathleen Deckx, de heer Jean-Jacques De Gucht en
de dames Sabine Poleyn, Goedele Vermeiren, Mia De Vits,
Katrien Schryvers en Lies Jans

betreffende de verspreiding en bestrijding
van het fenomeen van vrouwelijke genitale verminking

TOELICHTING

Volgens schattingen van de Wereldgezondheidsorganisatie hebben meer dan 130 miljoen vrouwen en meisjes een vorm van genitale verminking ondergaan. Door de internationale migratie vindt vrouwelijke genitale verminking vandaag de dag ook in Europa en Vlaanderen plaats.

Vrouwelijke genitale verminking vormt een fundamentele schending van de meest elementaire rechten van vrouwen en meisjes en is in strijd met tal van internationale verdragen zoals het Verdrag inzake de Rechten van het Kind en het Verdrag inzake de Uitbanning van alle Vormen van Discriminatie van Vrouwen.

De gevolgen van genitale verminking voor vrouwen zijn niet te onderschatten. Naast de psychologische consequenties zijn ook de fysieke gezondheidsimplicaties op korte, maar ook op lange termijn, niet te onderschatten. De hevige pijn, bloedingen met soms de dood tot gevolg en beschadigingen van aanliggende organen ondergraven op korte termijn het welzijn van de vrouw. Op lange termijn kunnen zich complicaties voordoen zoals genitale infecties, onvruchtbaarheid, seksuele stoornissen en incontinentie.

Dit probleem moet aangepakt worden. Volgens het onderzoek ‘Studie over de prevalentie en het risico op vrouwelijke genitale verminking in België’, dat in opdracht van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid door het Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen tussen 2009 en 2010 werd uitgevoerd, schat men dat er in België 6260 vrouwen besneden zijn en dat er nog 1975 meisjes gevaar lopen. Het gaat vaak om zeer jonge meisjes.

Hoewel veel van de bevoegdheden betreffende deze problematiek op federaal niveau aangepakt moeten worden, kan en moet ook Vlaanderen actie ondernemen om deze schending van de mensenrechten tegen te gaan.

Het Nationaal Actieplan (2010-2014) ter bestrijding van partnergeweld en andere vormen van intrafamiliaal geweld zoals vrouwelijke genitale verminking – een gezamenlijk actieplan van het federale niveau en de gemeenschappen – vormt hiervoor de leidraad.

Kathleen DECKX
Jean-Jacques DE GUCHT
Sabine POLEYN
Goedele VERMEIREN
Mia DE VITS
Katrien SCHRYVERS
Lies JANS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement vraagt de Vlaamse Regering om een raamakkoord uit te bouwen tussen de betrokken Vlaamse beleidsdomeinen Welzijn, Volksgezondheid en Gezin; Onderwijs en Vorming; Gelijke Kansen; Inburgering met de Federale Overheidsdiensten Volksgezondheid, Binnenlandse Zaken en Justitie, dat onder andere werk maakt van:

- 1° de engagementen, opgenomen door het Vlaamse beleidsniveau in het Nationaal Actieplan (2010-2014) ter bestrijding van partnergeweld en andere vormen van intrafamiliaal geweld waaronder vrouwelijke genitale verminking, na te komen;
- 2° de aandacht voor vrouwelijke genitale verminking mee te nemen in het beleid rond Welzijn, Gezondheid, Gezin, en Onderwijs en Gelijke Kansen en een preventief en sensibiliserend beleid op dit vlak te voeren dat onder andere gericht is op professionals in de gezondheidszorg en op risicogroepen, en meer bekendheid te geven aan bestaande initiatieven;
- 3° samen met de federale overheid (bijvoorbeeld het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen) en de gemeenschappen laagdrempelige, doelgroepgerichte sensibiliseringscampagnes op te zetten en de betrokken hulpverleners (uit de domeinen Onderwijs en Gelijke Kansen; Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en Inburgering) deskundiger te maken, zeker wat betreft risicogezinnen die op vakantie gaan naar het thuisland;
- 4° samen met de federale overheid en de gemeenschappen initiatieven te nemen omtrent culturele praktijken die de lichamelijke integriteit aantasten in ons land, bijvoorbeeld door het organiseren van een colloquium daarover;
- 5° de erkende expertisecentra, zoals INTACT en Sensoa, in Vlaanderen te vragen om te werken rond de problematiek van culturele praktijken die de lichamelijke integriteit aantasten. Dat kan gaan over wetenschappelijk onderzoek, sensibilisering, richtlijnen en trainingen voor hulpverleners. Dat gebeurt bij voorkeur in overleg met zelforganisaties van mensen afkomstig uit zogenaamde risicogebieden of risicolanden;
- 6° in samenspraak met de federale overheid en de gemeenschappen een overleg op te zetten waarbij de bestaande expertisecentra in ons land hun werkzaamheden stroomlijnen, zodat een betere gezamenlijke aanpak mogelijk wordt;
- 7° de problematiek versneld extra aandacht te geven onder andere via de medische consulten, uitgevoerd door de centra voor leerlingenbegeleiding, de centra voor seksuele en reproductieve gezondheid, Kind en Gezin, centrum algemeen welzijnswerk (CAW), centra voor kindermishandeling enzovoort;
- 8° vanuit de bevoegdheid Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een coördinerende rol op te nemen in dat verband;
- 9° te kijken wat we kunnen leren van ‘best practices’ in onze buurlanden en bij uitbreiding in de Europese Unie.

Kathleen DECKX

Jean-Jacques DE GUCHT

Sabine POLEYN

Goedele VERMEIREN

Mia DE VITS

Katrien SCHRYVERS

Lies JANS